

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:15	4:32	אלעד
6:19	4:26	בית שמש
6:17	4:43	בני ברק
6:08	4:30	חיפה
6:11	4:28	טבריה
6:12	4:39	יבנאל
6:15	4:21	ירושלים
6:18	4:35	מודיעין עילית
6:16	4:33	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

המולד יהיה: מוצאי שבת קודש בשעה 11 ו 56 דקות 10 חלקים | ראש חודש שבט יהיה ביום השני

שעה 12, גליון 17 (587)

פרשת וארא, עברכים חודש שבט, כ"ח טבת, שנת תשפ"ג לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"ך: יואל ד'-עמוס א' | בבלי: נדרים פ"ח | ירושלמי: פאה א' | תוספתא: נזיר ה' | רמב"ם: נחלות א'

מוהרא"ש מספר

כל דבר קטן הוא חשוב מאד

רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ו) "ולא שמעו אל משה מקצרו רוח ועבדה קשה" שהסבה למה אנשים לא מקשיבים לצדיק, היא כי אין להם אמונה נכונה וטהורה. אפלו אם האדם באמת מאמין בהקדוש ברוך הוא, הוא מאמין שהשם יתברך הוא הגדול והחזק מכלם ורק הוא מנהל את העולם, אבל האדם לא מאמין שהוא גם חשוב אצל השם יתברך, ושכל דבר קטן שהוא עושה למען יתברך שמו חשוב לאין ערוך, וזה מקרב אותו אל השם יתברך.

האדם חשוב שהקדוש ברוך הוא

<<<<

מילה של התחזקות !

אחי היקר חמדת לבבי, תתחזק, תתאחז ותחזיק מעמד. בזה העולם צריכים הרבה חזק כפי שיוכלו להמשיך בעבודת ה', מנסים את כל אחד בנסיונות קשים ומרים: אשרי מי שמחזיק מעמד ונשא עם אמונה חזקה.

תעצר לרגע ותחשוב: 'הקדוש ברוך הוא נמצא כאן, הקדוש ברוך הוא אתי, עמי ואצלי'.

פתח את הפה שלך, תדבר מלה להשם יתברך, תגיד: "השם תעזר לי, השם תו לי כח, השם תשמח אותי".

הדבור אל השם יתברך נותן בתי, זה מרגיע: עצה אחרת אין.

תאמין לי, מי שמכניס בתוכו את העצה של רבנו - הוא חי חיים טובים, חי חיי גן עדן.

(עצתו אמונה שמות תשפ"ג)

ווארט על הפרשה

"וידבר משה בן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצרו רוח ומעבדה קשה", משה רבנו דבר אל בני ישראל, הוא מסר להם את דברי ה', אבל הם לא שמעו אל משה מקצרו רוח ומרב עבודה קשה. שואלים כבר כלם מדוע היהודים לא הקשיבו, הוא הרי הגיע להגיד להם שהשם יתברך הולך לגאל אותם, הם הרי היו צריכים לשמח לשמע זאת?

אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן יא): כששמע רבנו הגיע לפרעה לבקש שיוציא את בני ישראל ממצרים כי הקדוש ברוך הוא רוצה לתת להם את התורה בהר סיני, שאלו אותו המכשפים: "תבן אתה מכניס לעפרים?" אתה רוצה לקחת את היהודים שהם 'עפרים' כמו עפר האדמה - בדרגה מאוד נמוכה, ובהם אתה רוצה להכניס 'תבן' - אלוקות? ענה להם משה רבנו: "אמרי אנשי", כן, אפשר לקחת אדם, אפלו אם הוא עמק באדמה, הוא שקוע בבץ, הוא נפל לעברות חמורות, הוא באמת חתיכת 'עפר', ולהביא אותו לדרגות הכי גבוהות, אם האדם יתחיל להגיד, הוא יתחיל להשתמש בפיו, "הינו עליזי האמירות והדבור של איש הישראלי", על ידי שמשתמשים בדבור לדבר אל השם יתברך ולומר את המלים של התורה הקדושה, הוא יזכה לתשובה.

לכן אומר הפסוק "ולא שמעו אל משה", כששמע רבנו הגיע להגיד לבני ישראל את העצה של לדבר אל השם יתברך ולהגיד משניות, הם לא רצו להקשיב לו, למה? "מקצרו רוח ומעבדה קשה", כי מרב עבודה קשה ושברון גדול, הם אבדו את הרגש, הם לא הרגישו התעוררות באמירת תהלים ולדבר אל השם יתברך, לכן הם חשבו שהעצה לא בשבילם. כמו שר' יודל שאל את רבנו: "איך זוכים להגיד תהלים ולדבר אל השם יתברך עם רגש, שזה יצא מהלב?" ענה לו רבנו: "איפה שמעית על התעוררות? איפה שמעית על רגשות? העקר העשיתי! קח תהלים - תתחיל להגיד תהלים, קח משניות - תתחיל להגיד פריקים משניות".

אנחנו נכנסים פעם לשבוע השלישי של שבועים, זה דבר שכל אחד יכול לעשות, קח משניות, אל תסתכל על אף אחד. מה הפונה 'אל תסתכל על אף אחד?' - אל תסתכל אפלו על עצמך, איך היה אתמול, 'אתמול לא אמרתי משניות', אל תסתכל על מחר, 'מחר אני לא הולך להגיד משניות', תסתכל רק על עכשו, קח משניות ותגיד משניות.

אותו הדבר עם אמירת תהלים; רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, פי אמירת תהלים מסגל לתשובה". ישנם המון אברכים בהיכל הקדש שלא אומרים תהלים כי הם לא יכולים לסיים את כל התהלים, הוא עושה לעצמו חשבון כזה: "שבוע שעבר אני אוהז ב'יום שלישי', שלשה שבועות אחרת אני אוהז ב'יום חמישי', איפה אני אתחיל כעת באמצע השבוע? שבוע הבא ביום ראשון אני מתחיל מחדש מיום ראשון", אחר כך שמגיע יום ראשון הוא גם לא אומר תהלים, כי הוא עושה חשבון 'אשלים ביום שני את ה'יום' של שני הימים, ביום שני הוא גם לא אומר תהלים, ביום שלישי זה כבר לא מענין, הוא לא יכול להשלים שלושה ימים... וכך הוא לא אומר תהלים.

רבנו אומר: "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים", רבנו לא אומר: "מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה מסיים תהלים"... רבנו אומר 'תגיד תהלים', רבנו לא רוצה שתהפך למכונה, קח את התהלים ותאמר את ה'יום' של היום, ביום ראשון תגיד יום ראשון, ביום שני תגיד יום שני, ביום שלישי תגיד של יום שלישי וכן הלאה. אל תסתכל מה היה אתמול, ואל תסתכל מה יהיה מחר, כך אומר מוהרא"ש וכוותו יגן עלינו.

אם אדם חזק עם העצה של רבנו, הוא לוקח את האמירות והדבור של איש הישראלי, הוא אומר כל יום להשם יתברך: "אני רוצה להיות יהודי כשר", והוא מספר להשם יתברך עד כמה היצר הרע משגע אותו ורמנא לצלן, והוא אומר כל יום קצת תהלים, קצת משניות וקצת גמרא, הוא מרסק את היצר הרע שלו יותר ויותר.

(אשר היה אל יואל, וארא תשפ"ב)

שמור על עיניך במקוה

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

שמירת עינים זה הדבר הכי חשוב. חכמינו הקדושים אומרים (ירושלמי ברכות א, ה): "ליבא ועינא תרין סרסורין דחטאיה", הלב והעינים הם המתוכים לעברות, "אמר הקדוש ברוך הוא, אי יתבת לי לבך ועיניך", אם תתן לי את שני הדברים האלו, את הלב והעינים שלך - "אנא ידע דאת לי", אני יודע שאתה שלי. עוד אומרים חכמינו הקדושים (במדבר רבה י, ב): "מה ראה הקדוש ברוך הוא לשאל מישראל הלב והעינים שיהיו אחריו", למה השם יתברך בקש מעם ישראל שישמרו על העינים והלב? לפי שהעברה תלויה בהם, העינים רואות את הזונה, והלב מהרהר אחריה", בעינים ובלב תלויה עשיית העבירות, פי אם מסתכלים בעברות, אחר כך מתאווים לעשות עבירות עד שנופלים ועושים עבירות רחמנא ליצילן.

מה אומר לך, להסתכל במקוה על אנשים לא לבושים - זו פשוט מחלה. מוהרא"ש מפרש מה שכתוב בתוכחה (דברים כח, לד): "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה", אומר מוהרא"ש ששהפנה בזה, מי שלא שומר על העינים, הוא פשוט משגע. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן לו) שכל המשגעים שגוענם מגיע מנאוף רחמנא ליצילן.

מאד אבקש ממך, תתחיל לשמר על עיניך, תפסיק להסתכל במקוה; אם תמשיך להפקיר את עיניך - לא יקח הרבה זמן עד שיובילו אותך החוצה בבזיונות, יהיו בזיונות גדולים וכו'. רבנו אומר (ספר המדות אות ראיה, סימן ח): "מי שעוצם עיניו מראות ברע, על ידי זה נצול מבזיונות".

תפסיק להסתכל. אל תחשב שזה בלתי אפשרי; כשמדברים עם אנשים שלא להסתכל בנאוף חושבים שזה לא שיק, אנשים מסכנים כל כך שקועים בעברה המגעילה הזאת, שחושבים שזה בלתי אפשרי לעזב. אבל זה לא כך, אפשר ברגע אחד להפוך לאדם בריא, להפסיק להסתכל.

קח את העצה של תפלה והתבודדות, חפש מקום שקט שאין שם אף אחד, לך לשם ותשוחח עם השם יתברך בשפת האם שלך, תבקש ממנו שירחם עליך, תספר לו כמה אתה חולה, תגיד: "רבוננו של עולם, מה אני עושה? אני כל כך משגע, אני מפקיר את העינים, אני מסתכל בעברות, אני עומד במקוה ומסתכל ומסתכל, אני כל כך משגע, תעזר לי, תציל אותי, שאוכל לשמר על עיני ולהיות יהודי כשר".

השם יעזר שתחזר מהר בתשובה.

(עצתו אמונה שמות תשפ"ג)

מסתתר מאד רחוק למעלה בשמים, ואם רוצים להתקרב אליו, חייבים לעשות דברים מאד מיוחדים, חייבים ליסר את הגוף, לצום, ולעשות עבודות קשות ורק אז הקדוש ברוך הוא יתנה ממנו. אבל אם הוא יעשה רק דברים פשוטים, הקדוש ברוך הוא בכלל לא יסתכל עליו.

אבל זו טעות גדולה, ואפילו שנראה שזה עצה מהיצר הטוב שהאדם יתאמץ לעבד את השם בדברים קשים, זה באמת עצה של היצר הרע. כי רב האנשים לא יכולים לעשות עבודות גדולות וקשות, ומכיון שהיצר הרע מטעה אותו

שמצוות פשוטות לא שוות כלום, הקדוש ברוך הוא לא צריך את זה; ומזה האדם נשבר, ומחליט שאין לו באמת דרך להתקרב אל השם יתברך, והוא מתאוש.

אבל הצדיק מלמד אותנו בדיוק ההפך, שדוקא הדברים הפשוטים, מה שנראה בעיני האדם כדברים פשוטים, דוקא זה מה שמקרב את היהודי להקדוש ברוך הוא. וכשיהודי יתחזק עם המצוות הפשוטות שהוא ממילא עושה כל יום, זה יקרב אותו אל השם יתברך. היהודי לא קולט שאם הוא יעשה רק את ההלכות הפשוטות של השלחן ערוך, הוא יקום בבקר ויטל את דינו, הוא יתפלל בבית הכנסת במנון, הוא ילמד כל יום קצת תורה, הוא ינהל משא ומתן באמונה ולא ירמה אנשים; כל הדברים האלו שכל יהודי פשוט עושה, דוקא זה מאד חשוב ויקר אצל הקדוש ברוך הוא, והדברים הפשוטים האלה יחזיקו מעמד אצלו לעולם, כי הם דברים שהוא יכול לקיים תמיד. אבל הדברים הגדולים והקשים, הם לא יחזיקו מעמד, כי הם דברים שלא יכולים להתקיים לזמן ארוך.

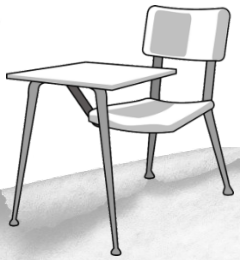
חז"ל אומרים (ברכות כ"ד): שמי שצווק בקול גדול בתפלת שמונה עשרה, זה סימן שהאמונה שלו חלשה. כי האדם שצווק בקול, חושב שהקדוש ברוך הוא כל כך רחוק למעלה בשמים, ורק אם הוא יצעק בקול גדול הוא ישמע. הוא לא תופס שהקדוש ברוך הוא עומד ממש לידו, ושומע כל מלה שיוצאת מפיו, אפילו שזה נאמר מאד בשקט. חז"ל אומרים שמי שעונה "אמן יהא שמיה רבא" בקול גדול קורעים לו גזר דין של שבעים שנה. רואים מכאן שלדבר כל כך קטן כמו עונת "אמן יהא שמיה רבא" יש פח כל כך אדיר להציל את החיים של האדם מכל גזרות קשות.

אותו דבר כשה מגיע לכשרות, יש היום ברוך השם אפשרות להשיג את כל מיני המאכלים עם הכשרים טובים, בכלל לא קשה לאכול רק כשר. אבל כשיהודי נזהר בכל מה שהוא מכניס לפה, הוא מקפיד שיהיה על זה הכשר ושה יהיה רק כשר, זה מאד חשוב אצל הקדוש ברוך הוא, וזה מביא אותו לאמונה. הרמב"ם הקדוש כתב במכתב (עין דגל מנחה אפרים פרשת עקב) לאנשים שהתלוננו שיש להם קשיות באמונה, כתב להם הרמב"ם שזה מגיע מזה שהם אכלו מאכלים לא כשרים, וזה נכנס בדם שלהם וזה סתם להם את המח מהאמונה הקדושה. רואים שעצם זה שהאדם נזהר לאכול רק כשר, דבר שהוא קל לעשות, זה מקרב את האדם להשם יתברך. מוהרא"ש ספר שאחרי השואה המרה כשיהודים הגיעו לארצות הברית, הם מצאו שהמצב של הכשרות מאד חלש. לא היה שחיטה כשרה וראויה, לא היה נתן להשיג חלב ישראל. רק מספר יהודים כשרים הכניסו את עצמם בזה, כמו הרב מצעהלים ז"ע שמסר את נפשו להקים שחיטה כשרה, וגם מפעל של חלב כשר ומוצרי חלב כשרים, ועל ידי זה הוא הציל הרבה יהודים מאכילת טרפות ח"ו.

בימים ההם הגיע יהודי לרבי הקדוש מסאטמר ז"ע ושאל אם הוא יכול להקל לתת לילדיו חמאה של גוים, כי בשלחן ערוך אפשר למצא התרים מסימים לחמאה של גוים. הרבי ענה לו עם חיוך: "אבל אולי זה בשר בחלב?" היהודי התפלא על הדבורים, איך קשור בשר וחלב לחמאה של גוים? אבל הוא ציט ולא השתמש עם החמאה. לא עבר זמן רב והתגלה שהרבי באמת צדק. כי המפעל היה מערב רכיבים בשריים בתוך החמאה כדי לתת לזה טעם טוב.

שנה עוד מצוה קטנה שכל אחד יכול לקיים, זה המצוה של צדקה. גם בזה אנשים חושבים שאי אפשר לצאת ידי חובה רק אם נותנים סכומי כסף גדולים לצדקה. ולא תופסים שהקדוש ברוך הוא מרצה גם אם נותנים רק פרוטה. כל פרוטה שיהודי נותן לצדקה מקרבת אותו להשם. והאמת היא שזה עוד מעבר לזה, אפשר לקיים את המצוה של צדקה בלי פרוטה אחת, רק בלתי חיוך ומלה טובה ליהודי, כבר עשו צדקה גדולה. כפי שחז"ל אומרים (פתיבות ק"א): על הפסוק (בראשית מט, יב) "ולבן שנים מחלב" טוב המלבין שנים לחברו, כלומר מי שמשמח את השני יותר ממשקהו חלב.

שאלות ותשובות ברסלב

המלמד עושה צחוק מבני שהוא אומר משניות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני לא יודע איך לכתב ואיך לשאל, אז אתחיל בספור.

אני חוזר הביתה יום אחד, אשתי נראית מבהלת לגמרי, והיא מספרת לי שהבן שלנו אמר שיותר הוא לא רוצה לעשות את סיומי המשניות שלו בתלמוד תורה, היא נסתה הרבה לחקור ולהבין מה מפריע לו, עד שבסוף הוא ספר שהמלמד שלו מציק לו כל הזמן לגבי המשניות, לדגמא הוא יכול להגיד: "ילד שאומר משניות לא יכול להתפלל בקול?" או: "בגלל שאתה אומר משניות, אתה כבר לא צריך ללמד?" ועוד הרבה פדומה לזה, וכמובן שהפל ברבים בפני כל הילדים בפתח.

אני מפתח מאד מה יהיה עם הילדים שלנו, אם זה ימשך פך - הילד לא ירצה להסתפל יותר על המשניות, שלא לדבר שהוא עוד יכול לקבל סייטים לא טובים מהמשניות, חס ושלום. ובכלל כל הלמודים שאנחנו זוכים לקבל מרבנו ז"ל, מזוהרא"ש ומראש הישיבה; לא יקח הרבה זמן עד שחס ושלום הוא יתחיל להתביש עם זה.

מובן מאליי שאנחנו כל הזמן מחזקים ומעודדים אותו, אבל אנחנו דואגים מאד מה יהיה בהמשך, כמה זמן אפשר להמשיך פך? אנחנו מפתחים שהוא יתחיל להתביש עם אומן, עם הפצה, וכן הלאה.

אני מבקש מהשם יתברך כל יום שילדינו גם יזכו לחיות את החיים המתוקים שאנחנו מקבלים מרבנו ז"ל, בדרך של מזוהרא"ש וראש הישיבה. מה עלינו לעשות? שראש הישיבה יעזר לנו בכקשה.

יישר כח

הכוונה לתשובה, על ידי זה שאדם אומר, הוא יזכה לתשובה. ראש הישיבה עורר מאוד חזק שינצלו את העצה המתוקה הזו של רבינו ז"ל של "אמרי אנשי" שיהודי יאמר ויאמר, יאמר את המילים של התורה הקדושה, ולא להתניחם לאף אחד, כן אחזו מזה, לא אחזו מזה, מה יש לי איתם? לי אין זמן, בזמן הזה אני אספיק ללמוד את כל התורה, מקרא משנה גמרא מדרש וכן הלאה. ראש הישיבה חזק את כולם שיעשו לעצמם שיעורים קבועים בגמרא ומשניות, ללמוד כל יום את התורה הקדושה, וכך נוכח לתיקון המעשים.

לתפילת ערבית נישג מו"ה משה ראזענבערג הי"ו שכעת בשנת ההבל אחר אביו הבלתי נשכח מו"ה יצחק ז"ל. לאחר ערבית עשה ראש הישיבה שליט"א הבדלה ברוב עם. עקב הקהל הגדול שנוספו מכל רחבי הארץ להשתתף במלווה מלכה, שכרו במיוחד מקום גדול, נטלו ידיים לסעודת מלווה מלכה ושרו זמירות, לאחר הזמירות שרו באריכות יותר ניגוני "דעבקע" (גענוג) ירושלמים, מספר אנשים מאנשי שלומינו רקדו קדאטשקע (ריקוד ירושלמי עתיק) ושימחו את הציבור. לאחר מכן מסר ראש הישיבה שיחת התחזקות באריכות יותר שאותה ניתן לשמוע בקול ברסלב, ובסוף השיחה קראו לכל האנשים שעשו סיומים, ילדים, בחורים ואבות. ביום ראשון בבוקר התקיימה שמחת הברית של בן מו"ה אברהם ראטמאן הי"ו, ראש הישיבה כובד בסנדקאות ובקריאת השם, בסעודת הברית נאם ראש הישיבה והביע את נאמנותו של בעל השמחה, שמסייע כל כך הרבה ללא שום פרסום מיותר, גם בעל השמחה דיבר מילים ספורות.

לאחר מכן ביקר ראש הישיבה בתלמוד תורה היכל הקודש בירושלים, ולאחר מכן בבית ספר בית פיגא, וכן דיבר ראש הישיבה דברי חיזוק למלמדים ולמחנכים, ובסוף היום חזר ראש הישיבה לבית המדרש לתפילת מנחה-מעריב, ולאחר מכן מסר שיעור בדף גמרא.

משם יצא ראש הישיבה לדרכו לכיון שדה התעופה, בדרך הספיק ראש הישיבה למסור שיעור בבית המדרש היכל הקודש בני ברק החדש, ראש הישיבה ביקש שימשיכו להחזיק עצמם באחדות, וכן לדאוג שלא יהיו הפרעות בתפילות, אם מישהו מעוניין לשוחח יכולים לצאת החוצה, וכן גם דיבר ראש הישיבה בעניין החשיבות של ללכת להפצה, וללמד לעוד אנשים שיש סדר דרך הלימוד נפלא, דרך בה כל יהודי יכול לזכות ללמוד כל יום. ראש הישיבה שאל את אחד הילדים האם יש לו שיעור במשניות, ענה הילד שהוא הולך לנסות, אמר לו ראש הישיבה "לאכול ולישון אפשר לנסות, אבל ללמוד זה תעשה באמת". את כל השיעורים כבר ניתן להאזין בקול ברסלב. אנשי שלומינו יצאו בחיזוק עצום מהביקור הקצר אך העמוס, שייזכר לאורך זמן אצל כולם.

ולירושלים עירך ברחמים תשוב!

אנשים מסתובבים שבורים ורצוצים, הם פועסים על כל העולם, הם מרגישים שאף אחד לא צריך אותם ואף אחד לא מסתפל לכוונם; ובזה שמחזכים ונותנים מלה טובה לאדם כזה, אפשר ממש להציל אותו. ההוא מרגיש שהוא עדין כן שוה.

ולפעמים יש מצב שהאדם כבר כל כך שבור ומדכא שאפלו כסף כבר לא מדבר אליו, אתה יכול להציע לו שתתן לו הרבה כסף, אבל הוא לא צריך את זה, הוא לא מרגיש טעם בחיים, אבל אפלו אדם כזה אפשר להחיות עם מלה טובה, כשאומרים לו שיש לו עדין תקוה בחיים, הוא עוד יצליח פעם.

היו פעם שני עניים שהלכו ביחד לאסף כסף. אחד מהם היה חסיד של רבי נתן. פעם אחת העני השני נאנח מאד שאין לו כח לחיי הקשים. אמר לו החסיד של רבי נתן: "אני לא מבין אותך, אחרי חג הסוכות נכנסת לרבי שלך והוא נתן לך מאתיים רייניש, קנית עם זה עצים לחרף, ועדין נשאר לך עוד, ואלו אני, הייתי בחוג אצל הרבי שלי רבי נתן, והוא לא יכול לתת לי כסף כי גם לעצמו אין לו. ועכשו אני רואה שאני עוד יותר שמוח ממך..."

ענה לו השני: "זה באמת ההבדל. הרבי שלי נתן לי כסף, אבל זה נגמר. והרבי שלך נתן לך התחזקות, וזה אף פעם לא נגמר" ... רואים מזה מה אפשר לעשות עם דבר כל כך קטן כמו רק לתת חייד וחזק ליהודי אחר.

ורואים את זה גם במצות בקור חולים. למה שאדם לא ילך לבקר חולה? כי הוא חושב שאם הוא הולך אזי הוא חיב לעשות דברים גדולים מאד עבור השני. והוא לא קולט שהחולה יחיה את נפשו אפילו כשנכנסים אליו לכמה דקות ואומרים לו מלה טובה.

לכן אנו צריכים לזכר כי כל הדברים הקטנים שאנו עושים מאד חשובים אצל הקדוש ברוך הוא. ודוקא המצוות הקטנות והפשטות, יביאו אותנו לדברים הכי גדולים, זה יקרב אותנו אל השם יתברך ויעשה אותנו ליהודים כשרים.

(תוך הנחל סעודה שלישית פרשת וארא תשע"ה לפ"ק)

לאחר מכן התחילו תפילת שחרית, לפסוקי דמורה נישג הגבאי של ביהמ"ד היכל הקודש בני ברק מו"ה אבא חייא רייזמאן הי"ו, לשחרית הייתה הזכות לשמוע את ראש הישיבה לפני העמוד, בממוקמן שר ראש הישיבה ניגון מאוד מעורר שפתח את לבבות כל המתפללים, למוסף נישג מו"ה משה שמואל שטעסל הי"ו.

בשיעור סיפורי מעשיות לאחר התפילה, דיבר ראש הישיבה מאוד חזק בענין שלום בית, שמצד אחד אסור לריב ולהתווכח בבית, אבל מצד שני גם אסור להיות סמרטוט, אם חפצים במשהו מסוים שהאשה לא חפצה, אסור להתווכח ולפרוץ בריב, אבל גם לא צריך להתניחם בגלל שהאשה אמרה פעם אחת לא, אפשר ביום למחרת שוב לדבר בנועם בעניין, ולדון אולי היום היא כבר כן תענה בחיוב.

בסעודת שבת בבוקר שאל אחד המשתתפים את ראש הישיבה מה לקבל על עצמו לכבוד יום הולדתו, ענה לו ראש הישיבה שיקבל על עצמו להיות שמוח ותמיד יהודות להשם יתברך. בהמשך כל אחד מהמשתתפים אמר שיחה שזכר מרבנו ז"ל, גם הילדים שהיו בשולחן סיפור סיפורים יפים של תפילה.

בית המדרש החל להתמלא כבר משעות הצהריים, ראו איך אנשי שלומינו מנצלים את הזמן, אחד עם תהילים, אחד עם משניות, אחד עם גמרא, או בית נצחי, כולם חיכו בצפייה גדולה לזכות לחלוק סעודה שלישית עם ראש הישיבה שליט"א. הגבאים הכינו את הסעודה שלישית, החלות, הסלטים וכו' עוד לפני תפילת מנחה, בכדי שכולם יוכלו להספיק ליטול ידיים ולאכול סעודה שלישית, כיון שלא יתכן שציבור כה גדול יספיק ליטול ידיים לאחר מנחה.

ראש הישיבה נכנס לבית מדרש סביבות רבע לחמש, למנחה נישג לעמוד מו"ה משה רעזניצער הי"ו. בסעודת שלישית היה מצב צפוף, אבל כולם היו שמחים ומודים להשם שזוכים לחלוק סעודה שלישית אצל ראש הישיבה. לאחר מספר דקות החל ראש הישיבה לשיר זמירות של סעודה שלישית בהתעוררות גדולה, ולאחר מכן שרו כמה ניגוני התעוררות באידיש, ולאחר מכן דיבר ראש הישיבה דיבורים חוצבי להבות בעניין התיקון של ימי השובבים הקדושים, ראש הישיבה הדגיש שיעקר תיקון שובבים זוכים על ידי לימוד התורה, וכל אחד יכול ללמוד תורה, אנחנו קיבלנו מרבנו ז"ל סדר דרך הלימוד נפלא. ראש הישיבה ציטט משפט מרבנו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן ח"א, סימן י"א), חז"ל אומרים (מנחות פ"ה), שהמכשפים שאלו את משה רבינו "תבן אתה מכניס לעפריים?" אתה בא להראות מה אתה יודע מול מכשפים הכי גדולים?, ענה להם משה רבינו "אמרי אינשי למתא ירקא ירקא שקול", שבמקום שהידיד הוא של ירקות, שם תוכל למכור טוב את הירקות שלך. פירש רבינו, הם שאלו "תבן אתה מכניס לעפריים?" תבן מלשון "תבונה" ו"עפריים" מלשון "עפר", דהיינו, זה מה שאתה חפץ? לגאול את עם ישראל מהמקום הנמוך בו הם שרויים, של "עפר" ולהכניס בהם "תבונות התורה", ענה להם משה רבינו "אמרי אינשי" על ידי זה שאדם אומר, הוא אומר תורה, הוא מדבר להשם יתברך, מפרש רבינו "ירקא"

לָךְ לְמַלְמֵד, תִּדְבַּר אִתּוֹ. מִתְחִיל בְּטוֹב, תִּגִּיד לוֹ עַד כַּמָּה אֲתָה מְרַצֶּה וְכַמָּה הֵבֵן שְׁלָךְ אוֹהֵב לְבֹא לְתַלְמוּד תּוֹרָה. תִּשְׁאַל אוֹתוֹ הֲאֵם הוּא מְרַצֶּה מִבְּנֵיךָ, וְכִךְ תִּפְגַּס אִתּוֹ לְשִׂיחָה; שְׁלֹבֶנְךָ יֵשׁ רִגֵּשׁ לְהִגִּיד מִשְׁנֵיֹת, וְשָׂאֲצֶלְךָ בְּבִית זֶה הַדְרָף, אִם הוּא יְכוֹל לְחַזֵּק וּלְרַמֵּם אוֹתוֹ, וְחַס וְשָׁלוֹם לְהַשְׁפִּיל.

תִּשְׁאַל אוֹתוֹ אִם מִפְּרִיעַ לוֹ שְׁבִנְךָ אוֹמֵר מִשְׁנֵיֹת. תִּגִּיד לוֹ שְׁהֵבֵן שְׁלָךְ מִגִּיעַ לְאַחֲרוֹנָה הַבֵּיתָה וְאוֹמֵר שֶׁהַמְלַמֵּד מְצִיק לוֹ כָּל פַּעַם עַל הַמִּשְׁנֵיֹת, תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁלֵא יִצְיֵק לוֹ יוֹתֵר. תִּשְׁאַל אוֹתוֹ שְׂאֵם הוּא רוֹצֵה לְהַזְכִּיר לְבִנְךָ לְמַלְמֵד, אִם הוּא יְכוֹל לְהִגִּיד לוֹ בְּלִי לְזַלְזֵל בְּאַמְרֵיֹת מִשְׁנֵיֹת; כִּי הוּא יִפְסִיק לְפַעַע בְּבִנְךָ.

כְּמוֹ כֵּן תַּעֲשֶׂה אֶת הַסִּימִיּוֹת שֶׁל בִּנְךָ בְּבִית אוֹ עַם חֲבֵרִים תַּלְמִידֵי הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ, כִּי לְעוֹלָם אֵין הַשְּׂגָה בְּדֶרֶךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵינוּ (הַמְבַאֵר בְּשִׂיחוֹת הַר"ן, סִימָן עו), וְלֹא כָּל הַמְלַמְדִים הֵם מְחַנְכִים; יֵשׁ מְלַמְדִים שְׂרֵק יִשְׁבַּחוּ אֶת הַיְלָדִים אִם הֵם עוֹשִׂים מַה שֶׁהֵם אוֹמְרִים וּמַה שֶׁנֶּכְחֵן לְדַעְתָּם וְכוּ', אִם יֵשׁ לְיָלֵד מְנַהֵג טוֹב מִהַבֵּית שֶׁהַמְלַמֵּד לֹא נוֹהֵג בּוֹ - הוּא יְזַלְזֵל בָּזֶה, לְכֵן עֲדִיף שֶׁתִּשְׁבַּח אֶת הֵבֵן שְׁלָךְ בְּבִית.

כְּנִרְאָה רְאִיתָ מַה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים בְּאוֹמֵן בְּעֶרְבֵי רֵאשֵׁי הַשָּׁנָה, אֲנַחְנוּ לוֹקְחִים אֶת כָּל הַיְלָדִים שֶׁלְמַדוּ וְנוֹתְנִים לָהֶם כְּבוֹד, נוֹתְנִים לָהֶם אֶת הַהִרְגָּשָׁה שֶׁכֻּלָּם מוֹחֲאִים פְּיָם בְּשִׁבְלֵם; כִּי הֵם מְקַבְּלִים חֶשֶׁק לְלַמֵּד וּלְסַיֵּם. אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּאוֹמֵן כִּי לְשֵׁם מְגִיעִים כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, גַּם אֵלוֹ שְׁלֵא שׁוֹלְחִים אֶת הַיְלָדִים לְבִרְסֵלֵב, וְאֵלוֹ שְׂגָרִים בְּמִקְוֹמוֹת שְׂאִין עֲדִין מוֹסְדוֹת שָׁם; כִּדִּי לְחַזֵּק אֶת כָּל הַיְלָדִים עִם סֵדֵר דֶּרֶךְ הַלְמוּד.

תִּבְקֶשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁלַכְל הַיְלָדִים שְׁלָךְ וְכָל הַדּוֹרוֹת אַחֲרָיִךְ יִהְיֶה רִגֵּשׁ בְּרַבְּנוּ וְ"ל וְשִׂיחֵי יְהוּדִים כְּשָׂרִים. צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְזִכְרוֹת לִילְדִים כְּשָׂרִים; רַק תִּפְלֵה וְהַתְּבַדְּדוֹת זֶה הַעֲצָה לִילְדִים טוֹבִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר וְשִׁתְּצִיחַ בְּכָל הַעֲנִינִים.

(עֲצַתוֹ אֲמוּנָה יְיָ ה'תשפ"ג)

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

ביקור מחזק של ראש הישיבה שליט"א בארץ ישראל

בשמחה עצומה קיבלו אנשי שלומינו בארץ ישראל את הבשורה, שלאחר תפילות רבות שביקשו מהשם יתברך שראש הישיבה יבוא לביקור, עזר השם יתברך שראש הישיבה שליט"א הגיע לביקור קצר לחזק את התלמידים ואנשי שלומינו בארץ ישראל.

ראש הישיבה שליט"א יצא לדרכו ביום רביעי בלילה האחרון פרשת שמונת, והגיע ביום חמישי אחר הצהריים לארץ ישראל. לפי התוכנית ראש הישיבה שליט"א היה אמור להיות ביום חמישי ליל שישי בטבריה לחזק את אנשי שלומינו בעיר, למעשה זה התמשך וראש הישיבה לא הספיק להגיע למסור שיעור. ראש הישיבה נסע ליבנאל לציון הקדוש של מוהר"א ש"ז, וכן גם לציון של רבי מאיר בעל הנס בטבריה. לאחר מכן נסע ראש הישיבה למירון להתפלל ולבקש בציון הקדוש של התנא האלוקי רבי שמעון בן יוחאי, בפרט כעת שזה ליל שישי הראשון של שובב"ם שזה זמן מאוד מסוגל לישועות ולתיקון המעשים, ושם נישג ראש הישיבה גם לציון של סבו הגדול הרב מקארלסבורג ז"ע ולציון רבי יוחנן הסנדלר.

בערב שבת קודש התפלל ראש הישיבה שליט"א תפילות שחרית עם אנשי שלומינו בבית המדרש היכל הקודש בירושלים, ולאחר מכן מסר שיעור, כמה וכמה ילדים עלו לעשות סיומים, ראש הישיבה מאוד שמח מזה. היות שהתכוננו לציבור אורחים גדול שיבואו להשתתף בשבת המרוממת, רוקנו את כל השולחנות, ומלאו את בית המדרש בספסלים רבים כדי להכיל את הציבור הצפוי.

לתפילות מנחה בערב שבת קודש נישג הגבאי מו"ה שמעון עוזר פערל הי"ו, לקבלת שבת הייתה הזכות לשמוע את הראש הישיבה לפני העמוד, שזה נפח רוח רעננה וטוב טעם בלב כל המתפללים, כל הילדים ישבו סביב ראש הישיבה והתפללו יחד בהתעוררות רבה. לאחר התפילה עברו כולם לאהל שלום עליכם ולברך שבת שלום לראש הישיבה שליט"א. נראו אורחים רבים מכל קצוות ארץ ישראל, מיבנאל, בני ברק, טבריה, ברכפלד, בית שמש, צפת ועוד, שבאו להשתתף בשבת. לאחר מכן ליוו את ראש הישיבה לביתו, ובדרך חיזק ראש הישיבה את הבחורים שלא ידאגו על השידוך שלהם, השם יעזור.

לסעודה הוזמנו המפיצים היקרים שהולכים ומחלקים קונטרסים בבתים, שזה הדבר הכי חשוב אצל ראש הישיבה. בסעודה שוחחו רבות על הפצה, הבחורים סיפרו סיפורים שונים שחוו בעת עיסוקם בהפצה שמוזה ראש הישיבה מאוד נהנה, וחיזק אותם מאוד. ראש הישיבה אמר לאחד הבחורים שלא יבוא ללמוד בישיבה באמריקה, כדי שיוכל להמשיך ולעסוק בהפצה בארץ ישראל, שאל הבחור "אולי אני צריך קודם לעשות עבודה?" ענה לו ראש הישיבה "נו, לעסוק בהפצה זה לעשות עבודה!" ראש הישיבה אמר בהמשך הסעודה שזה בדיוק נקרא "הפצה פארברענג" (אסיפת מרעים בעניין חשיבות ההפצה).

המנהל מו"ה אברהם משה שטראסער שליט"א גם השתתף בסעודה, וראש הישיבה אמר לבחורים "המנהל היה לי לחבר להתחזק בעבודת השם בתחילת דרכנו כשהתקרבנו. זה דבר מאוד חשוב שיהיה לכל אחד".

לאחר הסעודה חזרו לבית המדרש לבאטע (שבת אחים), עקב העומס של היהודים הרבים שהגיעו מכל רחבי הארץ, חולקו לפני שבת כרטיסים, שרק בהצגת הכרטיס התאפשרה הכניסה. שרו ביחד זמירות שבת, וכן גם קצת ניגוני התעוררות באידיש, לאחר מכן דיבר ראש הישיבה על גדול מעלת הימים הקדושים - ימי השובב"ם, ראש הישיבה הזור על דיבור שמוהר"א ש"ש נהג לומר "הפסוק אומר שהשם יתברך מנה את עם ישראל לפני מתן תורה, ורש"י מוסיף שמכיון שהשם יתברך אוהב את עם ישראל לכן הוא מונה אותם, ולמה דווקא לפני מתן תורה? אלא שבכדי שיהיה אפשר לקבל את התורה, יהודי מוכרח לדעת שהשם אוהב אותי, ועם היסוד הזה ניתן כבר לקבל את התורה, וכן גם בפרשת שמות מזכירה התורה גם את העניין הזה שמנו את עם ישראל עקב האהבה של השם יתברך לעם ישראל, וזאת מכיון שנכנסים כעת לתוך הימים הקדושים האלו - ימי השובב"ם, צריך כל יהודי גם לזכור את הכלל הזה שהשם יתברך אוהב אותי, כך מתאפשר כבר לעבוד את השם בקלות יותר", וראש הישיבה הוסיף שתיקון שובב"ם זה לא רק כשלומדים חמש שעות רצופות, לא כל אחד יכול לעמוד בזה, אלא אפילו כשעושים קצת עבוד השם יתברך זה מאוד חשוב, וכן דיבר גם ראש הישיבה בעניין כיבוד אב ואם, וגם עורר בעניין שמוכרח להיות שלום בבית, שזה יסוד אצל רבינו ז"ל.

בשבת בבוקר הגיע ראש הישיבה לבית מדרש בערך בשעה שמונה, ראש הישיבה התיישב על מקומו ללמוד גמרא לפני התפילה, לאחר מכן עלה ראש הישיבה לחדר ההפצה ושוחח שם פרק זמן בעניין חשיבות ההפצה. לאחר מכן ירד ראש הישיבה בחזרה לבית המדרש ומסר שיעור קצר, ראש הישיבה דיבר בעניין שכתוב שעם ישראל ידעו שהגואל שיגאל אותם ממצרים יבוא ויאמר את המילים "פקוד פקדתי", שאל ראש הישיבה, הרי כל אחד יכול לבוא ולומר את המילים הללו? אלא המציאות היא שלא. לא כל אחד יכול לבוא לחזק את עם ישראל ולהוציא אותם מגלותם, משה רבינו הגיע ורומם את עם ישראל, כך גם רואים היום שרבינו ז"ל יש לו כאלו דיבורים שמחזקים את עם ישראל בכל מצב שרק שרויים בו.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יעקב איידלים הי"ו
הולדת הבת למזל טוב

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 3:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 10:00	20 ד' לאחר הדה"נ מעריב בימי חול 7:30	בני ברק רח' ירושלים 2
יום רביעי בשעה 21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	50 ד' לאחר הדה"נ	בית שמש רח' ריב"ל 6
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	30 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה ק"א	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
שיעור: יום שני בשעה 21:30 רחוב צה"ל 9 (ביהכ"נ חב"ד)	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20 דק' לפני השקיעה	10:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	---